

Vec C-743/22

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

1. december 2022

Vnútroštátny súd:

Tribunal Supremo

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

15. november 2022

Navrhovateľka:

DISA SUMINISTROS Y TRADING, S. L. U.

Odporkyňa:

Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Predmet konania vo veci samej

Spotrebná daň z minerálnych olejov – Regionálna sadzba dane – Žiadosť o opravu daňových priznaní a vrátenie neoprávnené zaplatených súm z dôvodu nesúladu s právom Únie – Žiadosť podaná daňovníkom, na ktorého bola zo zákona prenesená daň – Procesný postup – Dôkaz o bezdôvodnom obohatení

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu – Článok 267 ZFEÚ – Zlučiteľnosť vnútroštátneho ustanovenia so smernicou 2003/96/ES – Sadzba dane obmedzená na územie autonómneho spoločenstva

Prejudiciálna otázka

Má sa smernica 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny, najmä jej článok 5, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 50b Ley 38/1992, de 28 de diciembre, de Impuestos Especiales [zákon č. 38/1992 z 28. decembra 1992 o spotrebných daniach], ktorý umožňuje autonómnym spoločenstvám stanoviť odstupňované sadzby spotrebnej dane z minerálnych olejov podľa územia pre ten istý výrobok?

Judikatúra a predpisy práva Únie

Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny: články 4, 5 a 6.

Rozsudok z 2. októbra 2003, Weber's Wine World a i., C-147/01, EU:C:2003:533, body 115 a 116.

Rozsudok zo 14. júna 2017, Compass Contract Services, C-38/16, EU:C:2017:454, body 29 a 30.

Rozsudok zo 6. októbra 2005, MyTravel, C-291/03, EU:C:2005:591, bod 17.

Rozsudok z 20. októbra 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674.

Rozsudok zo 6. septembra 2011, Lady & Kid a i., C-398/09, EU:C:2011:540, bod 20.

Rozsudok zo 14. januára 1997, Comateb a i., C-192/95 a C-218/95, EU:C:1997:12, bod 22.

Uznesenie zo 7. februára 2022, Vapo Atlantic, C-460/21, EU:C:2022:83, bod 40.

Rozsudok z 25. októbra 2012, Komisia/Francúzsko, C-164/11, neuvverejnený, EU:C:2012:665.

Rozsudok zo 14. januára 2021, Komisia/Taliansko (Podpora nákupu motorových palív), C-63/19, EU:C:2021:18.

Rozsudok z 25. júla 2018, Messer France, C-103/17, EU:C:2018:587.

Uvedené predpisy vnútroštátneho práva

Ley 38/1992 de 28 de diciembre, de Impuestos Especiales (zákon č. 38/1992 z 28. decembra 1992 o spotrebných daniach) v znení Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2012 (zákon o všeobecnom štátnom rozpočte na rok 2012).

Článok 50b:

„1. Autonómne spoločenstvá môžu stanoviť autonómnu sadzbu dane z minerálnych olejov na dodatočné zdanenie výrobkov..., ktoré sa spotrebúvajú na ich príslušných územiach. Uplatňovanie autonómnej sadzby dane sa uskutočňuje v súlade s ustanoveniami tohto zákona a s obmedzeniami a podmienkami stanovenými v predpisoch upravujúcich financovanie autonómnych spoločenstiev.

2. Autonómna sadzba dane, ktorá sa má uplatniť, je sadzba, ktorá zodpovedá autonómnemu spoločenstvu, na území ktorého sa uskutočňuje konečná spotreba zdanených výrobkov. ...

3. Zdaniteľné osoby [majitelia prevádzok, z ktorých sa výrobky opätovne odosielať na územie iného autonómneho spoločenstva, než v ktorom sa nachádzajú] majú právo odpočítať od splatných súm... sumy zodpovedajúce uplatneniu autonómnej sadzby dane, ktoré predtým znášali v dôsledku prenesenia dane alebo ktoré boli zahrnuté do ceny. Ak výška odpočítateľných súm prevyšuje v každom zdaňovacom období výšku splatných súm, zdaniteľná osoba má právo na vrátenie alebo vyrovanie rozdielu za podmienok stanovených zákonom. ...“

Tento článok bol zrušený s účinnosťou od 1. januára 2019 na základe zákona o všeobecnom štátnom rozpočte na rok 2018, takže autonómna sadzba dane bola zahrnutá do štátnej spotrebnej sadzby dane, „aby bola zaručená jednota trhu v oblasti palív a pohonných látok bez toho, aby toto opatrenie narušilo zdroje autonómnych spoločenstiev v rámci právneho rámca Spoločenstva“.

Ley 22/2009, de 18 de diciembre, por la que se regula el sistema de financiación de las Comunidades Autónomas (zákon č. 22/2009 z 18. decembra 2009, ktorým sa upravuje systém financovania autonómnych spoločností) (znenie platné od roku 2013).

Článok 44: „Výnosy z autonómnej sadzby dane z minerálnych olejov získané na území autonómneho spoločenstva sa prevádzajú na toto autonómne spoločenstvo.“

Podľa siedmeho prechodného ustanovenia tohto zákona autonómna časť dane z minerálnych olejov nahradila autonómnu časť predchádzajúcej dane z maloobchodného predaja určitých minerálnych olejov, ktorá bola zrušená 31. decembra 2012.

Reglamento general de desarrollo de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, en materia de revisión en vía administrativa (všeobecné vykonávacie nariadenie zákona č. 58/2003 zo 17. decembra 2003, ktorým sa ustanovuje Všeobecný daňový zákonník v oblasti správneho preskúmania) (schválený kráľovským dekrétom č. 520/2005 z 13. mája 2005).

Článok 14: „1. Právo požiadať o vrátenie neoprávnene zaplatených súm majú tieto osoby alebo subjekty:

...

c) ak sa neoprávnene zaplatené sumy týkajú daní, v súvislosti s ktorými existuje zákonná povinnosť preniesť daň... osoba alebo subjekt, ktorý toto prenesenie znášal.

2. Právo získať vrátenie neoprávnene zaplatených súm majú tieto osoby alebo subjekty:

c) osoba alebo subjekt, ktorý toto prenesenie znášal, ak sa neoprávnene zaplatené sumy týkajú daní, ktoré musia byť zo zákona prenesené na iné osoby alebo subjekty. ...“

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Spoločnosť DISA, SUMINISTROS Y TRADING, S. L. (ďalej len „DISA“) podala na španielsky daňový úrad (ďalej len „daňová správa“) žiadosť o opravu daňových priznaní, ktoré predložili rôzni platitelia spotrebnej dane z minerálnych olejov (ďalej len „IEH“) za roky 2013 až 2015, ako daňovník, ktorý znášal zákonné prenesenie priznaných súm tejto dane v súvislosti s autonómnu časťou dane, ako aj o vrátenie súm zaplatených v súvislosti s touto daňou z dôvodu, že táto autonómna časť dane bola v rozpore s právom Európskej únie.

- 2 Daňová správa tieto žiadosti zamietla na základe rozhodnutí, ktoré DISA napadla na Tribunal Económico-Administrativo Central (Centrálny hospodársko-správny súd, Španielsko), ktorý jej žalobu zamietol implicitným rozhodnutím. DISA podala proti uvedenému implicitnému rozhodnutiu odvolanie na Audiencia Nacional (Ústredný súd, Španielsko), ktoré bolo zamietnuté rozsudkom z 25. novembra 2020. DISA podala proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko), ktorý je vnútroštátnym súdom.
- 3 Pokiaľ ide o kontext sporu vo veci samej, ide o jeden z viacerých kasačných opravných prostriedkov, ktoré prejednáva Tribunal Supremo (Najvyšší súd) a ktoré smerujú proti autonómnej časti IEH, teda časti sadzby dane uplatniteľnej na území autonómneho spoločenstva, z dôvodu jej rozporu s právom Európskej únie. Pokiaľ ide o otázku, *kto a akým procesným spôsobom môže požiadať daňovú správu o vrátenie neoprávnene zaplatených súm dane z dôvodu jej rozporu s právom EÚ*, v niektorých z týchto kasačných opravných prostriedkoch bola žiadosť o vrátenie neoprávnene zaplatených súm podaná na daňovú správu tretími osobami, ktoré nemali daňovo-právny vzťah a ktoré ako nákupcovia motorového paliva tvrdili, že znášali daňové bremeno v dôsledku zvýšenia ceny. V odvolacom konaní č. 1908/20 súd prvého stupňa rozhodol, že takáto žiadosť je prípustná, zatiaľ čo v odvolacom konaní č. 1902/21 naopak súd prvého stupňa rozhodol inak, keďže sa domnieval, že tretia osoba, ktorá nemá daňovo-právny vzťah, nemôže začať daňové konanie o vrátenie neoprávnene zaplatených súm, ale musí začať občianskoprávne konanie proti predávajúcemu, prípadne sa domáhať finančnej zodpovednosti štátu za porušenie práva Únie, ak dokáže preukázať príčinnú súvislosť medzi daňovým predpisom a vzniknutou finančnou škodou.
- 4 Vnútroštátny súd uvádza, že hoci podľa Súdneho dvora Európskej únie je členský štát povinný vrátiť dane vybrané v rozpore s právom Únie (rozsudok zo 14. júna 2017, *Compass Contract Services*, C-38/1[6], bod 29), je tiež pravda, že právo Únie neupravuje procesné postupy na účinné vykonanie tohto vrátenia, pričom je úlohou každého členského štátu, aby upravil podmienky, za ktorých možno tieto žiadosti podať, a ktoré musia dodržiavať zásady rovnocennosti a efektivity (rozsudok zo 6. októbra 2005, *Mytravel*, C-291/03, bod 17), pričom ide o kritériá, ktoré nie sú predmetom tohto kasačného opravného prostriedku. Ako prejav tejto procesnej autonómie v Španielsku článok 14 RRVA priznáva osobe, ktorá znáša zákonné prenesenie neoprávnene vybranej dane, ako subjektu daňovo-právneho vzťahu, *právo požiadať a získať* vrátenie týchto zaplatených súm. DISA má postavenie subjektu, ktorý znášal zákonné prenesenie IEH, uskutočnené inými zdaniteľnými osobami, a preto je z pohľadu španielskeho práva oprávnená *požiadať* daňovú správu tak o opravu daňových priznaní, ako aj o vrátenie týchto prenesených súm, a prípadne *získať* vrátenie, ak sú splnené podmienky stanovené právnou úpravou a judikatúrou, prostredníctvom daňového konania o vrátení neoprávnene zaplatených súm.
- 5 Tento záver nie je spochybnený ani odkazom Abogado del Estado (štátny zástupca) na návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal taliansky súd,

vo veci C-316/22, Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA/A2A Energía SpA a i., ktorý by podľa jeho názoru mal viesť k prerušeniu konania o tomto kasačnom opravnom prostriedku bez toho, aby bolo potrebné položiť prejudiciálnu otázku, až kým Súdny dvor nerozhodne o pochybnostiach talianskeho súdu. V uvedenej veci je totiž konečnému spotrebiteľovi odopreté právo požiadať o vrátenie dane, ktorá bola neoprávnene zaplatená priamo štátu, pričom sa mu umožňuje podať proti zdaniteľnej osobe len občianskoprávnu žalobu. Súdny dvor vo svojej judikatúre pripustil, že po zistení, že daň bola prenesená na konečného spotrebiteľa (kupujúceho), členský štát mu v zásade môže zamietnuť žiadosť o vrátenie dane z dôvodu, že tento kupujúci nie je ten, kto zaplatil daň daňovým orgánom, za predpokladu, že kupujúci – ak skutočne znáša daňové bremeno – môže na základe vnútroštátneho práva podať občianskoprávnu žalobu proti zdaniteľnej osobe (alebo držiteľovi dane), a že náhrada škody spôsobená kupujúcemu touto zdaniteľnou osobou nie je prakticky nemožná alebo nadmerne ťažká – najmä v prípade platobnej neschopnosti zdaniteľnej osoby –, v takom prípade sa kupujúci môže obrátiť so žiadosťou o vrátenie dane priamo na daňové orgány (rozsudok z 20. októbra 2011, Danfoss A/S, C-94/10). Posúdenie, či táto občianskoprávna žaloba, teda či vnútroštátne občianskoprávne konanie, znemožňuje alebo nadmerne sťažuje výkon tohto práva, prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu.

- 6 Pokiaľ ide o pochybnosti týkajúce sa zásady *bezdôvodného obohatenia ako výnimky z povinnosti vrátiť dane vybrané v rozpore s právom Únie*, hoci DISA tvrdí, že španielska právna úprava, konkrétne článok 14 RRVA, nevyžaduje žiadny dôkaz o tom, že vrátením nezákonnej dane jej nevznikne bezdôvodné obohatenie, vnútroštátny súd v tejto súvislosti pripomína judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej priame prenesenie daňového zaťaženia vyplývajúceho z nezákonnej dane na kupujúceho predstavuje jedinú výnimku z práva na vrátenie dane, ktorá bola vybratá v rozpore s právom Únie (rozsudok zo 6. septembra 2011, Lady & Kid a i., C-398/09, EU:C:2011:540, bod 20). Vrátiť hospodárskemu subjektu sumu dane, ktorú už dostal od kupujúceho, by totiž znamenalo poskytnúť mu dvojité platbu, ktorú by bolo možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie bez toho, aby sa tým odstránili dôsledky, ktoré nezákonnosť dane spôsobila kupujúcemu (rozsudok zo 14. januára 1997, Comateb a i., C-192/95 až C-218/95, EU:C:1997:12, bod 22). Okrem toho je úlohou vnútroštátnych orgánov a súdov zabrániť vzniku takéhoto bezdôvodného obohatenia, a to aj v prípade neexistencie právnej úpravy vo vnútroštátnom práve (uznesenie zo 7. februára 2022, Vapo Atlantic, C-460/21, ECLI:EU:C:2022:83, bod 40).
- 7 Vzhľadom na to, že skutočné prenesenie dane, či už úplné alebo čiastočné, závisí od viacerých faktorov špecifických pre každú obchodnú transakciu a že v konečnom dôsledku ide o skutkovú otázku, ktorú musí preskúmať vnútroštátny súd, nie je potrebné položiť prejudiciálnu otázku týkajúcu sa zásady *bezdôvodného obohatenia* – z hľadiska toho, či bráni povinnosti vrátenia dane –, ktorá bude náležite posúdená v rozsudku, ktorým sa ukončí tento kasačný opravný prostriedok, vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu a rozsiahlu judikatúru Súdneho dvora v tejto veci.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 8 Na podporu svojich žiadostí DISA uviedla, že autonómna sadzba IEH stanovená v článku 50b zákona č. 38/1992 o spotrebných daniach, ktorý je platný od 1. januára 2013, je v rozpore s právom Únie, pretože je v rozpore s niektorými ustanoveniami smernice 2003/96. Konkrétne podľa DISA musí byť daňové zaťaženie v oblasti spotrebných daní rovnaké pre každý výrobok a musí sa používať na celom vnútroštátnom území bez toho, aby existovali regionálne rozdiely. Podľa jej názoru z článku 5 smernice 2003/96 vyplýva, že členské štáty môžu uplatňovať odstupňované sadzby dane len v prípadoch, ktoré sú v nej výslovne uvedené, a nie v iných prípadoch. Podľa DISA začlenenie tejto autonómnej sadzby IEH do štátnej spotrebnej sadzby dane po zrušení článku 50b zákona o spotrebných daniach od 1. januára 2019 v dôsledku sťažnosti podanej Komisii predstavuje konkludentné uznanie zákonodarcu, že odstupňované autonómne sadzby IEH boli v rozpore s právom Únie. DISA rovnako uvádza, že podľa bývalého generálneho riaditeľa Komisie pre dane a colnú úniu, pána Michela Aujeana, „za týchto okolností sa podľa dostupných informácií zdá, že základná zásada jednotnosti harmonizovaných spotrebných daní by v prípade autonómneho odstupňovania týchto daní nebola dodržaná“ (citované v *Správe o reforme systému autonómneho financovania. Komisia pre štúdiu a návrh nového systému financovania autonómnych spoločenstiev platného od roku 2002*). DISA tiež tvrdí, že rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2012, Komisia/Francúzsko, C-164/11, v ktorom sa konštatovalo, že Francúzsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývali zo smernice 2003/96 tým, že zachovalo regionálne rozdiely zdanenia, ktoré mohli viesť k rozdielom v cenách elektrickej energie, sa môže vzťahovať na prejednávajúcu vec. DISA napokon tvrdí, že *zásada národnej jednotnosti* sa vzťahuje na harmonizované zdaňovanie spotrebnými daňami a vyžaduje, aby daňové zaťaženie bolo rovnaké pre každý výrobok a aby sa používalo na celom vnútroštátnom území bez regionálnych rozdielov, pričom cituje návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jean Richard de la Tour vo veci C-63/19.
- 9 Vzhľadom na vplyv práva Únie na tento spor vnútroštátny súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili najmä k zlučiteľnosti autonómnej sadzby IEH s právom Únie z hľadiska smernice 2003/96, a to z rôznych uhlov pohľadu.
- 10 DISA vo svojej odpovedi v súhrne uviedla, že nie je potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, keďže podľa judikatúry Súdneho dvora je autonómna sadzba IEH v rozpore s článkom 5 smernice 2003/96, vykladaným v spojení s jej článkami 4, 14, 15, 17 a 19 z dôvodu, že odstupňovaná sadzba dane (podľa autonómnych spoločenstiev) je v rozpore so *zásadou národnej jednotnosti*, podľa ktorej sadzba spotrebnej dane musí byť rovnaká pre každý výrobok a musí sa používať na celom vnútroštátnom území bez regionálnych rozdielov.
- 11 Štátna správa tvrdí, že nie je potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, keďže po prvé, otázka zlučiteľnosti autonómnej sadzby IEH s právom Únie nebola predmetom diskusie v rámci kasačného opravného prostriedku a ani

na prvom stupni a ide o hypotetickú otázku; po druhé, ani z článku 5 smernice 2003/96, ani zo žiadneho iného ustanovenia tejto smernice, ani zo smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS, nevyplýva, že by bolo potrebné stanoviť jednotné sadzby dane v rámci každého štátu, ale len minimálne sadzby dane; po tretie, stanovenie autonómnej sadzby dane je z finančného hľadiska prejavom politickej autonómie, ktorú autonómnym spoločenstvám zaručuje španielska Ústava a ktorá je uvedená v článku 4 ods. 2 ZFEÚ; a po štvrté, riadne fungovanie vnútorného trhu nie je ohrozené v dôsledku toho, že autonómne spoločenstvá stanovili autonómne sadzby dane na dodatočné zdanenie niektorých výrobkov uvedených v článku 50b zákona o spotrebných daniach.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 12 Vnútroštátny súd má pochybnosti o zlučiteľnosti autonómnej časti IEH s právom Únie.
- 13 V kasačných opravných prostriedkoch podaných v tej istej veci žiadny zo súdov prvého stupňa v tejto súvislosti nerozhodol, keďže diskusia sa vždy sústredila na správnosť procesného postupu zvoleného na vrátenie neoprávnene zaplatených súm. Audiencia Nacional (Ústredný súd) vo svojom rozsudku z 25. novembra 2020, proti ktorému bol podaný kasačný opravný prostriedok, uznal vhodnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania s cieľom vyriešiť právne pochybnosti týkajúce sa výkladu smernice 2003/96, ale obmedzil sa na zamietnutie žiadosti o vrátenie súm zaplatených spoločnosťou DISA, keďže odvolateľka nepreukázala, že tieto sumy nepreniesla na iné osoby, čo by zabránilo bezdôvodnému obohateniu. Citujúc rozsudok Súdneho dvora z 2. októbra 2003, *Weber's Wine World a i.*, C-147/01, Audiencia Nacional (Ústredný súd) vo svojom rozsudku konštatoval, že „hoci judikatúra Súdneho dvora Európskej únie bráni existencii osobitných prvkov v konaní o vrátení dane, ktoré sú v rozpore s právom Únie, a stanoveniu predpokladov prenesenia dane alebo požiadaviek na dokazovanie, ktoré znemožňujú alebo veľmi sťažujú ich preukázanie, [tento súd] sa domnieva, že návrhu žalobkyne nemožno vyhovieť z dôvodu, že nezaujala spravodlivý a transparentný procesný postoj, keď požaduje vrátenie dane vo výške miliónov eur bez toho, aby sa aspoň minimálne pokúsila preukázať, že to pre ňu nepredstavuje bezdôvodné obohatenie, a to tým, že by súdu poskytla konkrétne informácie o transakciách uskutočnených od nadobudnutia účinnosti autonómnej sadzby dane, o vývoji cien motorových palív počas jej platnosti, prípadne o znížení zisku v dôsledku poklesu objemu predaja v dôsledku prenesenia daňového zaťaženia na kupujúceho.“
- 14 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Abogado del Estado (štátny zástupca), táto prejudiciálna otázka nie je hypotetickou otázkou. DISA totiž už v rámci správneho konania požiadala o vrátenie súm, ktoré zaplatila za „autonómnou časť“ IEH, na základe toho, že boli v rozpore s právom Únie, pričom tento nárok si uplatnila pred Audiencia Nacional (Ústredný súd) a pred týmto Tribunal Supremo

(Najvyšší súd). Daňová správa navyše uznala, že DISA bola oprávnená požiadať o vrátenie dane prostredníctvom daňového konania, keďže bola daňovníkom, na ktorého bola prenesená daň. Bol to však súd prvého stupňa, ktorý po prvýkrát spochybnil oprávnenie spoločnosti DISA požadovať toto vrátenie dane, keďže sa domnieval, že tým, že nepreukázala, že nepreniesla daňové zaťaženie na nákupcov motorových palív (prostredníctvom ceny), mohla sa bezdôvodne obohatiť. Na druhej strane tento Tribunal Supremo (Najvyšší súd) potrebuje poznať výklad niektorých ustanovení smernice 2003/96, ktoré podľa názoru osôb, ktoré požiadali o vrátenie zaplatených súm, odôvodňujú neoprávnený charakter „autonómnej časti“ IEH. Pokiaľ ide o tento kasačný opravný prostriedok, o oprávnenosti spoločnosti DISA požadovať vrátenie neoprávnene zaplatených súm v rámci príslušného daňového konania sa musí rozhodnúť v súlade s vnútroštátnym právom na základe princípu procesnej autonómie a už bolo uvedené, že spoločnosti DISA nemožno toto oprávnenie odoprieť. Inou otázkou budú účinky, ktoré môžu vyplývať zo zásady bezdôvodného obohatenia, chápanej ako výnimka z vrátenia dane, a otázky týkajúce sa dôkazného bremena, ktoré už Súdny dvor v každom prípade dostatočne objasnil.

- 15 Vzhľadom na rozsudky Súdneho dvora, na ktoré sa účastníci konania odvolávajú s cieľom spochybniť potrebu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania, najmä rozsudky vo veciach C-164/11, C-63/19, sa vnútroštátny súd domnieva, že z judikatúry Súdneho dvora nevyplýva jasný výklad článku 5 smernice 2003/96, teda či bráni tomu, aby v rámci členského štátu a v oblasti zdaňovania energetických výrobkov a elektriny možno – a za akých podmienok – stanoviť odstupňované sadzby dane podľa územia pre ten istý výrobok. Od tohto výkladu teda závisí riešenie sporu.